

Росія послѣ освобожденія Молдовіи и Сербии въ будущемъ считаесть священнымъ своимъ долгомъ освобожденіе и остальныхъ христіанскихъ народовъ Балканскаго полуострова“.

Чинтуловъ почналъ да се учи въ гръцкото училище на родния си градъ следъ 1830 год. и продължилъ учението си до 1836 год. Следъ като преминалъ долния курсъ на своето учение въ първоначалното училище, кждето получилъ предимно религиозно образование, продължилъ да се учи при Георги Цукала. Последниятъ превеждалъ съ ученицитѣ си Илиада, което сочи по-висока наука, която сигурно е изучавана въ класното гръцко училище. Преподаването обаче въ това училище ставало по своеобразенъ начинъ и дисциплината била твърде жестока. Именно тази жестока дисциплина и безплодна наука, отвратили малкия Добри отъ гърцизма и той потърсилъ българския учител Димитъръ Кешиша, при който се научилъ на черковенъ редъ, та покрай училищната си работа, билъ пѣвецъ при Новоселската църква въ града.

Нови стремежи. — Следъ като Добри завършилъ учението си при Д. Кешиша, баща му нѣмалъ срѣдства да го прати на учение другаде, затова прибралъ 14 годишния синъ при себе си, за да му помага, когато отива на барата или да копае лозя. Но тая работа не се харесала на любознателния младежъ и неговата жадна за образование душа му внушила да напустне Сливенъ и да отиде въ чужбина. По това време — 1837 и 1838 година — забѣгналитѣ, следъ Одринския миръ, съ Дибича Забалкански хиляди сливенски семейства започнали да се завръщатъ. Тия негови съграждани — емигранти, поразили впечатлителната му душа. Той останалъ особено очуденъ отъ богатството на своитѣ съграждани, които само преди десетина години били бедни и прости, а сега сжщински чокои, облѣчени въ черни дрехи и образовани. Отъ тѣхъ той научилъ, че тамъ въ Влашко и Русия нѣма турци, че се живѣе свободно, че има училища, дето дори се държи „смѣтка на звездитѣ“. По такъвъ начинъ силниятъ му ламтежъ за образование и увлѣкателнитѣ разкази на неговитѣ съграждани за свободния и охолень животъ на чужбина; общиятъ духъ на раздвижване и подемя, предизвиканъ отъ войнитѣ на Русия съ Турция и културно-стопанскитѣ връзки между Западна Европа и Турция, — разпалватъ въображението му, усилватъ картината на грозната робска действителность, и той започва да обръща своитѣ мечти въ дълбока и спасителна вѣра, че само тамъ е ща-